

## РЕШЕНИЕ

№ 199

### В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

**гр. Перник, 21 юли 2011 г.**

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на тринадесети юли, две хиляди и единадесета година в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ**

**Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА  
СЛАВА ГЕОРГИЕВА**

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурор Цветков, като разглежда докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 194 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила касационна жалба от Дирекция “Инспекция по труда” – Софийска област чрез процесуален представител на Изпълнителния директор на ИА “ГИТ”, против решение, постановено по нах дело № 43/11 г. на РС Перник. С обжалваното решение е изменено НП № 23-2301910/29.IX.2010 на Директор Д “ИТ” – гр. София, в частта на наложената санкция и правно основание, като на \*\*\* ООД, гр. Перник, представлявано от М. Л.\*\*\* е определена имуществена санкция в размер на 300 лева на основание чл. 415в от КТ. В касационната жалба се развиват оплаквания за неправилно прилагане на материалния закон. Искане се отмяне на решението на въззивния съд и потвърждаване на наказателното постановление, с което е определена имуществена санкция в размер на 1500 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител оспорва същата и взема становище решението на РС да бъде оставено в сила.

Участващият прокурор от ОП Перник предлага да бъде отменено решението на РС и да се потвърди наказателното постановление.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от засегната от обжалваното съдебно решение страна в законния срок.

Същата е неоснователна.

Въз основа на събраните пред него писмени и гласни доказателства, Районният съд е приел, че при направената на 4.VIII.2010г. проверка от служители на Дирекция “ИТ” – София, отдел Перник в автомивка в гр. Перник стопанисван от ответника по жалбата е констатирано, че лице полага труд като “мичман превозни средства”. Установено е било, че към момента на постъпване на работа, на същия не му е било връчено уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено в ТД на НАП. Прието е от състава на съда, че визираните факти сочат

за допуснато нарушение на цитираната разпоредба от страна на дружеството-работодател, че при провеждане на административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалния закон, поради което правилно е била ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника по жалбата. Въззивният съд е приел, че наложената от АНО санкция е незаконосъобразна; нарушението покрива признаците на маловажен случай и следва да се определи административно наказание по привилегирвания състав на чл. 415в от КТ

Настоящият състав напълно споделя изложените изводи във въззивното решение за наличие на допуснато административно нарушение от страна на "Лещански о8" ЕООД и за липсата на нарушения на процесуалните правила в хода на проведеното производство пред административно-наказващия орган, като не възприема оплакванията по касационната жалба в тази връзка.

Не се констатира от настоящия състав и допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, изразяващи се в необсъждане на представените от жалбоподателя писмени доказателства, свързани с отстраняване на констатираното нарушение по КТ. Същите са анализирани и изводите, които е направил за тях съда напълно се споделят от настоящата инстанция.

Съдът намира, че настоящият случай попада в хипотезата на чл. 415в от КТ, поради което като е приел тази правна конструкция, въззивният съд е постановил правилно решение.

В случая по отношение на работодателя е налице безвиновна (обективна) отговорност, състояща се в неизпълнение от страна на вменено му с нормативен акт задължение - да не допуска до работа работник преди връчването на екземпляр от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП - Перник. Посочената норма представлява общия състав на описаното нарушение. Като се е позовал само на същата норма обаче, административно-наказващият орган е определил неправилно следващото се наказание за това нарушение, тъй като не е отчетел съществуването на привилегирован състав на същото нарушение (а и всички други, чието естество позволява отстраняване на формално нарушение, от което не са произтекли вреди на служителите) в чл. 415в от КТ. Цитираната норма на чл. 415в от КТ е озаглавена "Отговорност за маловажно нарушение", но по съществото си очертава привилегировани състави на всички нарушения на КТ, които могат да бъдат отстранени веднага след установяването им и от които не са произтекли вредни последици за работници и служители. В този случай според закона предвидената за работодателя имуществена санкция е в размер от 100 до 300 лева.

В настоящата хипотеза са ангажирани безспорни доказателства, че жалбоподателят като работодател е уведомил ТД на НАП-Перник за сключения трудов договор в деня на неговото сключване, в кратък времеви интервал след извършената проверка, като на същата дата той е предоставил на работника копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП-Перник. При тези данни съдът намира, че констатираното на нарушение е било отстранено на същата дата, по-малко от четири часа след проверката. Като се отчете факта, че това е и датата, на която работникът е започнал работа, съгласно сключения трудов договор, съдът приема, че реално не са настъпили вреди от нарушението за него.

С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че установеното с процесния АУАН нарушение покрива признаците, посочени в разпоредбата на чл. 415в от КТ. Като е приложил същата норма, като привилегирована спрямо общия състав на нарушението по чл. 414, ал. 3 от КТ и по-благоприятна за

дееца, административно-наказващият орган е допуснал нарушение на материалния закон. От друга страна като е приел, че нормата на чл. 415в КТ е приложима, ПРС е постановил правилно решение. Ето защо обжалваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

Становището на касатора за приложимостта на ТР 3/2011 г. на ВАС не се споделя от настоящият съдебен състав. Не става въпрос за безпринципно прилагане на привилегирована санкционна разпоредба, а за приложението ѝ като предоставена от законодателя възможност при наличие на обективните признаци за прилагането на закона в този смисъл и съобразно целта на законовия текст. Не е необходимо да се повтарят изключително прецизните мотиви на районния съдия, изложени в тази насока, които се споделят изцяло от Административен съд Перник.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а решението на районен съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения съдът

## **Р Е Ш И**

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение № 278, постановено по нахд № 43/2011 г. по описа на Районен съд Перник.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1./п/

2./п/